

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Γράφει ο Ιωάννης Ασλανίδης.

Διατυμπανίζει ο ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ από τα βάθη των αιώνων: «Η πολιτική είναι η μεγαλύτερη τέχνη, γι' αυτό θα πρέπει να διδάσκεται κανείς και να αφιερώνει όλες του τις δυνάμεις, αφού από αυτήν προέρχονται όλα τα μεγάλα, και τα σπουδαία πράγματα για τους ανθρώπους. Σήμερα με τους απαίδευτους πολιτικούς μας φθάσαμε στο σημείο, να διερωτώμεθα, γιατί το είπε και για ποίους το είπε ο κ. ΜΕΝΚΕΝ: «Υπάρχουν πολιτικοί που αν οι ψηφοφόροι τους ήσαν Κανίβαλοι, θα τους υπόσχονταν ανθρώπινα παιδάκια για το γεύμα τους».

Όταν ο κ. Μπους βγήκε για δεύτερη τετραετία Πρόεδρος της Αμερικής, βγήκε με δικαστική απόφαση, διότι η καταμέτρηση των ψήφων δεν ήταν δυνατή. Τότε! Ο Πρόεδρος της αντιπάλου παράταξης ΑΛ ΓΚΟΡ βγήκε και είπε στους ψηφοφόρους του, από σήμερα Πρόεδρος της Αμερικής είναι ο κ. Μπούς και οφείλουμε όλοι να βοηθήσουμε το έργο του. **(Ούτε θέλω να το σκεφθώ, τι θα γινότανε εδώ, μία τέτοια περίπτωση).**

Αυτές οι γνώμες, αυτά τα διδάγματα αυτοί οι χαρακτηρισμοί κανέναν δεν συγκινούν κανέναν δεν προβληματίζουν και συνεχίζεται μία κομματική αντιπαλότητα των πολιτικών μας κομμάτων, κόντρα στα συμφέροντα του Ελληνικού λαού και της επιβιώσεως του Ελληνικού Κράτους, το οποίο με αυτή την συνεχιζόμενη συμπεριφορά το έφθασαν, στα πρόθυρα της χρεοκοπίας. Είμαστε Έλληνες αδέρφια, μείναμε λίγοι, όλοι χρειάζομαστε.

Η Ελληνική πολιτική νομενκλατούρα δεν θέλει και δεν επιθυμεί ν' αντιληφθεί, ότι στις Δημοκρατίες η πολιτική εντιμότητα επιβάλλει: η πλειοψηφία να κυβερνά και η μειοψηφία να ελέγχει και να βοηθά, όχι να παρεμποδίζει το έργο του εκάστοτε κυβερνώντος Κόμματος όποιο και αν είναι αυτό.

Αυτό που συμβαίνει, στη χώρα μας πάντοτε είναι, η εκάστοτε κυβέρνηση να βάζεται για κάθε προσπάθειά της χωρίς εξαίρεση και μάλιστα από κόμματα της αντιπολίτευσης που και αυτά με τον τρόπο τους συνέβαλαν ουσιαστικά για την σημερινή κατάσταση της χώρας. Και! το σπουδαιότερο και χειρότερο τα κόμματα της χώρας μας, στερούνται κοινής εθνικής πολιτικής.

Δεν μπορούν δυστυχώς οι πολιτικοί να σκεφθούν ότι κάποτε ο Ελληνικός λαός έφερε στην εξουσία τον Ανδρέα Παπανδρέου γιατί προσδοκούσε στο πρόσωπό του κάποιες αλλαγές, δυστυχώς στην ουσία διέλυσε τον ιστό του Κρατικού Μηχανισμού και συνετέλεσε στην καταχρέωση του Κράτους(μαζί τα φάγαμε). Στην συνέχεια ο ελληνικός λαός έφερε στην εξουσία τον Κων. Καραμανλή με την προσδοκία στο πρόσωπό του, να υπάρξουν ουσιαστικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις τέτοιες που να επαναφέρουν τις ισορροπίες στον τόπο, δυστυχώς και αυτός δεν έκαμε τίποτε. Είναι πλέον βέβαιο ότι το κομματικό-πολιτικό σύστημα στην χώρα μας έτσι όπως λειτουργεί,εμποδίζει κάθε πρόοδο.

Τα Συνδικάτα δυστυχώς, η άλλη μεγάλη πληγή είναι σε λάθος δρόμο, το μόνο που κάμουν είναι να οργανώνουν απεργιακές κινητοποιήσεις με αποτέλεσμα μεγάλες οικονομικές επιπτώσεις, στην πολιτεία, στους εργοδότες, στους εργαζόμενους και μεγάλες κοινωνικές αναταραχές (στις κινητοποιήσεις με ταραχές κατέχουμε τα πρωτεία). Και! Δεν έχουμε, καμία συνεργασία με τον εργοδότη(Δημόσιο, ιδιώτης κλπ).

Παρατηρείται το φαινόμενο πάντοτε στον Ελληνικό Πολιτικό χώρο, τα Συνδικάτα και η αντιπολίτευση σε κάθε εποχή να είναι υπέρ του Ελληνικού λαού, υπέρ των Εθνικών συμφερόντων και γενικά του ελληνικού έθνους και αντιθέτως το κόμμα ή κόμματα που επέλεξε ο Ελληνικός λαός

για να τον κυβερνήσουν **να είναι πάντοτε κατά αυτού και των συμφερόντων του**. Νισάφι πλέον, κρίμα, αμαρτία, ντροπή, δεν στέκεται με καμία λογική.

Εξηγούμαι! Σήμερα υπάρχει ένα μέγα οικονομικό και όχι μόνο πρόβλημα στην Ελλάδα, το οποίο όσο πάει διογκούται επικίνδυνα. Προσπάθησε η προηγούμενη κυβέρνηση να δώσει κάποιες λύσεις και με συμβουλάτορες και του εξωτερικού, και όμως τρομαγμένη σταμάτησε τις προσπάθειες και το πρόβλημα μεταβιβάστηκε στην επόμενη Κυβέρνηση. Πρέπει κάποτε οι πολιτικοί να αντιληφθούν ότι, τα μεγάλα προβλήματα της πατρίδος μας, δεν είναι μόνο της Ν.Δ. ή του ΣΥΡΙΖΑ ή του ΠΑΣΟΚ ή των Άλλων κομμάτων ή των Συνδικαλιστικών Φορέων, αλλά όλων αυτών των φορέων μαζί. Ο Ελληνικός λαός που τον εκπροσωπούν τα κόμματα επιθυμεί να κάτσουν όλοι μαζί, **στο ίδιο τραπέζι και να μη σηκωθούν ποτέ από αυτό εάν δεν βρουν την καλύτερη λύση. Διότι! Κανένα κόμμα και κανένας φορέας δεν έχει μαγικό ραβδί.** Αυτό θέλει ο Ελληνικός λαός, αυτή είναι η αποστολή των πολιτικών σε μια Δημοκρατία που διατρέχει κίνδυνο να διαλυθεί, αυτό επιβάλλεται και είναι μονόδρομος για να σταθεί στα επερχόμενα χρόνια η πατρίδα μας όρθια με τον ζεϊδωρο ήλιο της, με την Ιστορία της, με τους φιλότιμους Έλληνες της και τον χώρο της, που είναι η ζαφειρόπετρα της γης το δακτυλίδι, όπως λέει κι ο ποιητής.

Τελειώνοντας τις σκέψεις μου, ήθελα να υπενθυμίσω στους πολιτικούς ηγέτες των κομμάτων της Χώρας μας ότι, μειώσαμε τα πάντα για να αντιμετωπίσουμε το οικονομικό μας πρόβλημα (μειώσαμε τον Στρατό, τις συντάξεις, τους μισθούς, τους δασκάλους κ.λ.π.) και παράλληλα αυξήσαμε όλους τους φόρους. Όμως! Το μόνο που δεν μειώσαμε είναι ο αριθμός των Βουλευτών του Κοινοβουλίου μας, καίτοι είμαστε στην Ευρώπη σε αναλογία οι περισσότεροι. ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΛΟΙΠΪΟΝ ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΟΥ ΗΓΕΤΗ; Αποτελεί πλέον σκάνδαλο, υποκρισία, ντροπή.

“ Εκείνοι που ξεχωρίζουν την πολιτική από την ηθική, ποτέ δεν θα καταλάβουν ούτε την μία ούτε την άλλη” (ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ Ο ΤΥΑΝΕΥΣ)

**Αντιστράτηγος ε. α. Ιωάννης Μ. Ασλανίδης.
Επίτιμος Διοικητής της Σ.Σ.Ε.**